

Yeni Kamu Yönetimi Hareketi'nin Ortaya Çıkmasını Sağlayan Minnowbrook Konferansları

Süleyman BAĞÇIVAN¹

Yeni Kamu Yönetimi Hareketi'nin Ortaya Çıkmasını Sağlayan Minnowbrook Konferansları

The Minnowbrook Conferences That Emerged the New Public Administration Movement

Öz

Yönetimler dönemin şartlarına uygun olarak kendilerini geliştirip uyum sağlayamadıkları zaman hantallaşarak yönetme kapasitesinden yoksun, verimsiz duruma gelebilirler. Böyle durumlarda yeni çözüm yolları aranmaya başlanır. 1960'lı yıllarda Amerika ciddi değişimlerle beraber büyük sorunlar yaşadığında, bu sorunlara çözümler sunan çeşitli akımlar ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri olan "Yeni Kamu Yönetimi Hareketi," "Minnowbrook Konferansları" ile beraber ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Her yirmi yılda bir düzenlenen konferansların ilki 1968, ikincisi 1988 ve üçüncüsü 2008 yılında gerçekleşirken, dördüncüsü 2028 yılında düzenlenecektir. İlk iki konferans çoğunlukla Amerika'nın sorunları ve sınırları içinde kalırken, üçüncüsünde dış dünyadan daha fazla katılım gerçekleşmiştir. Konferanslarda genellikle Dwight Waldo'nun görüşleri çerçevesinde kamu yönetiminin alakalık düzeyi, sosyal eşitlik ve sosyal adalet gibi konular ele alınmıştır. Çalışmamızda "Yeni Kamu Yönetimi Hareketi"nin ortaya çıkmasını sağlayan Minnowbrook Konferansları, kısaca bu "hareket" ve Türkçe literatürde genellikle birbirleriyle karıştırılan "Yeni Kamu İşletmeciliği" ile "Yeni Kamu yönetimi" ele alınmıştır.

Abstract

When administrations are unable to develop and adapt themselves in accordance with the conditions of the period, they may become clumsy and lack the capacity to manage and become inefficient. In such cases, new solutions are started to be sought. In the 1960s, when America experienced major problems with serious changes, various currents that offered solutions to these problems emerged. One of them, the "New Public Administration Movement," emerged and developed with the "Minnowbrook Conferences". The first of the conferences, which are held every twenty years, took place in 1968, the second in 1988 and the third in 2008, while the fourth will be held in 2028. The first two conferences mostly remained within the problems and limits of America, while the third had more participation from the outside world. In the conferences, issues such as the relevance of public administration, social equality and social justice were discussed within the framework of Dwight Waldo's views. In our study, the Minnowbrook Conferences that led to the emergence of the "New Public Administration Movement" and briefly this "movement" and the "New Public Management" and "New Public Administration," which are often confused with each other in the Turkish literature, are discussed.

Anahtar Kelimeler: Minnowbrook Konferansları, Kamu Yönetimi, Yeni Kamu Yönetimi Hareketi

Keywords: Minnowbrook Conferences, Public Administration, New Public Administration Movement

Makale Türü: Araştırma

Paper Type: Research

¹ Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Programı, suleyman417@gmail.com ORCID:0000-0003- 3764-2384

1. Giriş

1960'lı yıllarda Amerika toplumu İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki en çalkantılı yıllarını yaşamıştır. Bu yıllarda ilk savaşın kaybedilmesiyle birlikte devlet ve toplum arasındaki güven ilişkisinin bozulmaya başlaması, ilk insanın uzaya çıkması, ilk istifa edecek başkanın seçilmesi, siyahi vatandaşların haklarına yönelik başlayan hareketler, John Kennedy ve Martin Luther King Jr. suikastları sonucu yaşanan toplumsal hareketler, büyük sosyal toplum projesinin çökmesi gibi birçok olay meydana gelmiştir. Tüm bu olayların meydana gelmesi, hükümetin modern toplumda karmaşık sorunları çözemediğini gösteriyordu (Barton, 1980, s. 448). Toplumun büyük bir kısmı gibi kamu yöneticileri de bu olaylardan ciddi bir şekilde etkilenmiş ve onlardan bazıları kendi disiplinlerini ve meslekleri sorgulamaya başlayıp yeni çözümler aramaya başlarken, suçun büyük çoğunluğu da Amerikan hükümetinin zayıflığına atılmıştır (Schick, 1975). Yaşanan tartışmalar ve sorgulamalar sonucunda yeni anlayışlar ortaya çıkmıştır. Bu anlayışlardan biri de Yeni Kamu Yönetimi Hareketi ve bunun sonucu olarak da ortaya çıkan Yeni Kamu Yönetimi (New Public Administration) olmuştur.

Yeni Kamu Yönetimi Hareketi'nin (YKYH) başlangıcı yani ortaya çıkışı konusunda iki farklı görüş bulunmaktadır: Allen Schick, KYH'nin başlangıcını "*The Honey Report on Higher Education for Public Service*" (1967) ve Waldo tarafından düzenlenen "*The Conference on the Theory and Practice of Public Administration*"a (1967) bağlarken; Orion White, Jr. gibi diğer bazı yazarlar ise "*Minnowbrook I*" (1968) olarak görürler. Daha sonra gelişen görüşe göre KYH; "*The Honey Report on Higher Education for Public Service*" (1967), "*The Conference on the Theory and Practice of Public Administration*" (1967), "*The Minnowbrook Conference*" (1968) ve konferans sonrası 1971 yılında yazılan "*The Minnowbrook Perspective*" ile "*Public Administration in an Time of Turbulance*" eserler gibi birçok konferans, çalışma ve etkinlik sonucu ortaya çıkmış ve gelişmiştir (Barton, 1980; Schick, 1975).

2. Dwight Waldo ve George Frederickson'nun Kamu Yönetimi Hakkındaki Görüşleri

Yeni Kamu Yönetimi Hareketi ve Yeni Kamu Yönetiminin daha iyi anlaşılabilmesi için bu hareketin öncülerinden olan Waldo ve Frederickson'nun kısaca görüşlerinin bilinmesi faydalı olacaktır.

Waldo'nun kamu yönetimine ilişkin görüşleri "*İdari Devlet*" adlı eserini yayınlamasıyla başlar. İdari Devlet, 1942 yılında "*Amerikan Kamu Yönetimi Yazınının Kuramsal Yönleri*" adlı doktora tezinin 1948 yılında kitaplaştırılmış hali olup tam ismi "*İdari Devlet: Amerikan Kamu Yönetiminin Bir Siyasal Teori İncelemesi*" şeklindedir. Eser klasik yönetim anlayışına bir eleştiri şeklindedir. Öncelikle Waldo'ya göre kamu yönetimi ile ilgili klasik teoriler, pozitivist bir bakış açısıyla yani fizik kuralları ve mühendislik yöntemleriyle oluşturulmuşlardır (Waldo, 2006, s. 131). Ona göre bu bakış açısı kamu yönetimini açıklamada yetersiz kalmaktadır. Sunulan hizmetler değerden arındırılarak sunulamazlar. Sunulan hizmetlerin de sadece verimli ve etkili olması yetmez aynı zamanda demokratik bir şekilde gerçekleştirmeleri gerekmektedir. Waldo, ayrıca klasik yönetim anlayışına hâkim olan ve Wilson ile başlayan siyaset-yönetim ayırımına karşı çıkmıştır. 1950 yıllarda güçlenen bu görüş 1970'li yıllardan sonra kamu yönetiminin işletme yönetimine yaklaşması Waldo'yu kamu yönetiminin bağımsız bir bilim olduğu görüşünü savunmaya başlamasına sevk etmiştir.

Waldo'nun öğrencisi olan ve Minnowbrook Konferansları'nın düzenlenmesinde ve Yeni Kamu Yönetiminin şekillenmesinde önemli etkileri olan düşürlerden biri de George Frederickson'dur. Frederickson, Hocasının görüşlerine benzer şekilde klasik yönetimin nasıl az kaynaklarla çok verim elde edilmesi ve nasıl daha iyi hizmet sunulacağı arayışını veya sorularının yetersiz olduğunu belirtip, hizmetlerin sosyal adalet ve eşitliği sağlayacak şekilde sunulması gerektiğini savunmuştur (Frederickson, 1971). Ona göre bu hareketin "yeni"liği, mevcut sorunları veya kaygıları yeni bir bakış açısıyla ele alıp yeni bir potada eritmesidir (Frederickson, 1976, s. 150). O, bu yeni hareketi açıklarken

Herbert Kaufman'ın yönetimin temsil sistemi, siyasetten arındırılmış bir rekabet ortamı ve yönetici liderlik olmak üzere üç unsurunun olduğu (Kaufman'ın 1969, s. 3) görüşüne atıfta bulunarak bunların farklılaştığını, yeni arayışların olduğunu ve bu yeni arayışların verimlilik, politik ilgisizlik ve uyumsuzluk kavramlarıyla çakıştığını belirtir. Ayrıca klasik görüşe hâkim olan verimliliğin artması ile siyasal sorumluluğun azalması arasındaki ilişkinin değiştiği, artık siyasal sorumluluk ve verimliliğin bir arada olduğunu vurgulamıştır (Frederickson, 1971, s. 309-310). Bunların dışında Frederickson, kamu yöneticilerinin klasik yönetimde geçerli olan yönetici rolünü aşmaları, kendilerinin yönetimde önemli rollerinin bulunduğunu ve gerekirse inisiyatif almaları hatta siyasilere uyarılarda bulunmaları gerektiğini ifade eder (Frederickson, 1997).

3. Minnowbrook Konferanslarına Doğru

Minnowbrook Konferanslarına götüren gelişmelerden biri "Honey Raporu" (1967) diğeri ise "Philadelphia Konferansı"dır (1967). Bu gelişmeler kısaca aşağıdaki şekildedir.

1967'de Syracuse Üniversitesi'nde profesör olan John C. Honey, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çeşitli üniversitelerde kamu yönetiminin öğretilme şeklini temel alan karşılaştırmalı bir rapor sunmuştur. "Honey Report" olarak bilinen bu rapor üst düzey araştırmalar için finansman eksikliği, konunun nasıl görülmesi gerektiğine dair belirsizlik (bilim, sanat veya meslekte) ve çoğu üniversitenin bu konuda altyapı yetersizliği ile memurlar ve kamu yönetimi uzmanları arasındaki iletişim eksikliğini konularını ele almıştır (Honey, 1967).

1967'de Amerikan Siyasal ve Sosyal Bilimler Akademisi (American Academy of Political and Social Sciences) Philadelphia'da başkanlığını James C. Charlesworth'ın yaptığı "Kamu Yönetiminin Teorisi ve Pratiği: Kapsam, Hedefler ve Yöntemler" adında bir konferans düzenlemiştir. "Philadelphia Konferansı" olarak bilinen bu konferansta kamu yönetiminin kapsamı, kamu kurumları, bürokrasi gibi konularda kamu yönetiminin teorik ve pratik yönleri tartışılmıştır (Frederickson 1980).

4. Minnowbrook Konferansları

İlki 1968 yılında olmak üzere şu ana kadar üç konferans gerçekleşmiştir. Konferanslar yirmi yılda bir gerçekleşip, dördüncüsünün 2028 yılında yapılması planlanmıştır. Yapılan ilk üç konferans ve bir toplantı şeklinde gerçekleşen 50. yıl kutlaması çalışmamızda ele alınmıştır.

4.1. Minnowbrook I Konferansı

3-7 Eylül 1968 tarihinde gerçekleşen Minnowbrook I Konferansı'na Dwight Waldo öncülük etmiştir. O gençlerden oluşan bir konferans düzenlemek istiyordu. Waldo'yu gençlerden oluşan bir konferans düzenlemeye iten temel olgu 1960'lı yıllardaki çalkantılı olaylar ve muhtemel kamu yönetimi disiplini içindeki "nesil boşluğu" olmuştur. Waldo daha önce "*Public Administration in a Time of Revolution*" adlı makalesinde bu tür sorunlara değinirken ne kamu disiplininin ne de mesleğinin bu tür sorunlara uygun çözümler üretmediğini ifade etmiştir (Marini, 1971). Bu sorunlar Waldo'nun kafasını kurcalarken iki durumla karşılaşmıştır: "*The Conference on the Theory and Practice of Public Administration*" adlı konferans ve "*The Honey Report (A report: Higher Education for Public Service)*" ile ilgili genç bir profesör ile görüşmesi. Waldo'ya göre yapılan konferans, kamu yönetimi disiplininin üst düzey bir eleştirel değerlendirmesidir. Ancak konferansa katılanların hepsi otuz beş yaş üzeri olup ya elli ya da altmışlı yaşlarındaydılar. Bu durum Waldo'yu geleceğin genç kamu yöneticileri ve kamu yönetimi profesörlerinin nerede oldukları düşüncesine itmiştir. Waldo, konferanstan iki ay sonra "The Honey Report" ile ilgili genç bir profesörün görüşleriyle karşılaştıktan sonra rapor hakkında kendi düşüncelerini ve meslektaşlarıyla ilgili yorumları "Public Administration Review" dergisinde açıklar. Waldo, yaşlı insanların yaşlılarla alakasız şeyler konuştuklarını, yaşlıların dünyadaki kaotik ve tehlikelerle ilgili gerçek problemlere değinmedikleri ve gençlerle anlaşmaları gerektiğini belirterek

raporu “utanç verici” bulmuş ve bu görüşleri geniş yankı uyandırmıştır (Barton, 1980, s. 458-459; Marini, 1971).

Böylece Syracuse Üniversitesi Maxwell Okulu'nda Albert Schweitzer Kamu Yönetimi Kürsüsünün sahibi olan Dwight Waldo, kamu yönetiminin günün mevcut sorunlarına ve kargaşasına yanıt vermesi gerektiğini düşünerek gençlerden oluşan bir konferans düzenlemeyi kararlaştırır. Konferans için genç katılımcıları bulma görevi George Frederickson, Frank Marini ve W. Henry Lambrigt'a düşerken Waldo'ya; fikri hayata geçirme, sponsorluğu üstlenme ve yarı zamanlı gözlem yapma görevi düşer. Waldo, kendisinden daha genç ve yardımcı profesör (yardımcı doçent) olan bu ekibe “Yeni Kamu Yönetimi” neslinin “en genç ve en parlak” meslektaşlarını bulma görevini vermiştir. Yapılan ilk değerlendirme sonucunda yaklaşık olarak 150 kişilik bir liste oluşturulmuş ancak daha sonra liste 50'ye düşürülmüştür. Seçilenlerden 34 tanesi ise konferansa katılım sağlamıştır (O'Leary, Slyke, & Kim, 2010; Barton, 1980, s. 459).

Oluşturulan komisyon; kamu yönetiminin alakalık düzeyi, değişen bir toplumda idari adaptasyon, adaptasyon kapasitesi ve organizasyonel gelişim, kamu yönetimi ve sosyal bilimlerde yaşanan gelişmelerden seçilenler, normatif teori, ampirik teori, karşılaştırmalı kamu yönetimi, politika yapma ve rasyonel yönetim olmak üzere konferansta ele alınacak dokuz konu belirlemiştir. Ayrıca konferansa katılacaklara “*The Honey Report*,” “*The Honey- Savage Correspondence on the Honey Report*” ve Waldo'nun “*Public Administration in a Time of Revolutions*” çalışmaları bildiriler ve yorumlarla birlikte gönderilmiştir (Barton, 1980, s. 458-460).

Frank Marini, özet olarak konferansta işlenen ana temaları beş gruba ayırır: alaka düzeyi, post-pozitivizm, çalkantılı bir ortama uyum, yeni örgütlenme biçimleri ve müşteri odaklı yönetimler veya organizasyonlar. Konferansta ayrıca akademik literatür ve karşılaştırmalı yönetim alanı da eleştirilmiştir. Kamu yönetimine ilişkin alaka veya ilgililik düzeyi en çok tekrar edilen temalardan biri olmuştur. Konferans sonunda katılımcılara kamu disiplininin, çalkantılı dönemin sorunlarından uzak olduğu hissiyatını vermiştir. Bunların yanı sıra akademik literatürün eleştirisi ve karşılaştırmalı kamu yönetimi alanı gündeme alınmış ve karşılaştırmalı kamu yönetiminin Amerika'daki yerli çalışmalara odaklanması gerektiği gibi argümanlara da yer verilmiştir (Marini, 1971). Allen Shick ise Minnowbrook Konferansı'nda ve sonraki yeni kamu yönetimine etki eden dört ana temanın olduğunu belirtir: alaka, değerler, sosyal eşitlik ve değişim (Mosher, 1975, s. 162-165).

George Frederickson farklı görüşleri de toplayarak Minnowbrook I Konferansı'nda kamu yönetiminin önemli yönlerini yansıtan temaları şöyle özetler (Frederickson, 1989, s. 97):

- Bu alan, odak noktasını ajansların yönetiminden politika konularına önemli ölçüde kaydırmıştır. Eğitimin veya okullaşmanın kalitesi, kolluk kuvvetlerinin ve çevrenin kalitesi gibi birimler kadar önemli hale geldi. Kamu yönetimine yönelik kamu politikası gelişip, hükümetin kalitesi üzerinde önemli bir etkisi oldu.
- Politika oluşturmada dikkat edilen verimlilik ve ekonomikliğe sosyal eşitlik eklendi. Yasanın eşit şekilde korunması sadece yasayı yapanlar için değil, aynı zamanda yasayı uygulayacak olan kamu yöneticileri içinde önemli hale gelmiştir.
- Hükümetteki etik, dürüstlük ve sorumluluk yine kamu yönetimi sözlüğüne geri döndü. Kariyer hizmeti bürokratları, 1950'lerin sonu ve 1960'ların başındaki hâkim teoride olduğu gibi, artık sadece sabit kararların uygulayıcısı olarak görülmemektedirler. Şimdi, maliyet ve faydaların halk arasında eşit bir şekilde dağıtılarak mümkün olan en iyi kamu hizmetini sunmak için bir kamu güvenine sahip olunduğu anlaşılmaktadır.
- Minnowbrook perspektifi kamu ihtiyaçları değiştikçe, devlet kurumlarının genellikle amaçlarını aştığını savundu. Büyüme artış ve azalışları, kamu yöneticisinin sözlüğünde daha eşit ağırlıkta yer almaya başladı. Gereksiz veya etkisiz bir organizasyon veya programı sonlandırmak artık özellikle

onurlu bir idari sorumluluk olarak kabul edilmektedir. Kesinti (tasarruf) yönetimi hakkında kapsamlı bir literatür geliştirilmiştir.

- Büyüme değil değişim, teorik olarak daha kritik bir konu olarak anlaşılmaya başlandı. Duyarlı bir hükümet hem büyür (yeni ihtiyaçların netleştiği yerde) hem de küçülür (kurumların hizmetlerinin artık kritik olmadığı durumlarda). Değişimi yönetmek, sadece büyümeyi değil, etkinliğin de standardıdır.
- Etkin kamu yönetimi, aktif ve katılımcı bir yurttaşlık bağlamında tanımlanmaya başlanmıştır.
- 1950'li ve 1960'lı yıllarda karar alma çalışmalarında "uygulama" merkezdeyken, 1970'li yıllarda "kararların yürütülmesinin" daha zor olduğu anlaşılmıştır.
- Rasyonel modelin doğruluğu ve katı hiyerarşi kavramının kullanılabilirliği ciddi şekilde sorgulanmıştır.
- Çoğulculuk, kamu gücünün kullanımını açıklamak için yararlı bir araç olarak yaygın bir şekilde kabul edilmeye devam ederken, kamu yönetimi uygulaması için standart olmaktan çıkmıştır.

Yukarıda sayılan olumlu etkilerin dışında konferansa katılanların çoğu "*The American Society for Public Administration*" (ASPA) Amerikan Kamu Yönetimi Derneği'nde etkili kişilerdi. Kendileri dışında başkalarının konferansa katılması ve alan ile ilgili kaygı, sorun ve düşüncelerini ifade etmeleri, derneği dışarıya karşı daha açık ve demokratik hale getirmesini sağlamıştır. Artık dernekte açık seçimler yapılmasının yanında azınlıklar ve kadınlar için bölümler ayrılmaya başlanmıştır (Frederickson 1999, s. 705).

Minnowbrook I Konferansı'ndan sonra birçok sempozyum, çalıştay ve toplantı gerçekleşmiştir. İlk konferanstaki fikirler veya temalar Marini'nin, "*Toward a New Public Administration: The Minnowbrook Perspective*" ve Waldo'nun "*Public Administration in a Time of Turbulence*" eserleriyle yeniden düzenlenip yayımlanmıştır. Ayrıca H. George Frederickson "*Toward a New Public Administration*," W. Henry Lambright "*The Minnowbrook Perspective and the Future of Public Affairs*," ve Frank Marini "*The Minnowbrook Perspective and Future of Public Administration*," makalelerini yeni anlayışın gelişiminde öncü rol oynamışlardır (Barton, 1980, s. 463-464).

4.2. Minnowbrook II Konferansı

Minnowbrook I Konferansı'ndan sonraki dönemde Amerikan Kamu Yönetimi bağlamında önemli değişimler meydana gelmiştir. 1960'larda hükümete karşı oluşan kin Watergate skandalı ile daha da artmış ve toplumda hükümetin daha az yetkili olması gerektiği düşüncesi yerleşmeye başlamıştır. Bu dönemde halk doğrudan hükümeti etkileyemediğinden dolayı referandum gibi araçları kullanmıştır. Değişen hükümetle birlikte artık Amerika daha fazla yönetişime, özelleştirmeye, ihaleye, gönüllüğe yer veren ve daha az yetkili bir hükümete sahip olmuş, kamusal değerler yerine özel çıkarlar ön plana çıkmaya başlamıştır. Bu olumlu yaklaşım bir süre başarılı olmuş ancak evsizlik, yoksulluk ve işsizlik gibi durumlar özellikle kentlerde hala ciddi sorunlar olmayı sürdürmüştür. Bunların dışında akademik anlamda da kamu yönetimi önemli ölçüde değişmiş ve genişlemiş, artık neredeyse tüm üniversitelerde alan ile ilgili programlar açılmıştır (Frederickson, 1989, s. 98; O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 6).

Çoğunluğu birinci konferanstan tanışan bir grup, 1987 yılının baharında Boston'da düzenlenen yıllık toplantısında hem kamu yönetiminin geleceğinin genel bir incelenmesini yapmak hem de 1960'lı yıllarda kamu yönetimine girenler ile 1980'li yıllarda giren kişiler arasında önemli farklılıklar olup olmadığını öğrenmek amacıyla ikinci bir konferans yapılmasına karar vermiştir. George Frederickson öncülüğünde gerçekleşen bu konferansa ilk konferansa katılanların hepsi davet edilirken, son 20 yılda kamu yönetimine önemli katkıları bulunan kişilerin davet edilmesi de kararlaştırılmıştır. (İlk konferansa katılanlardan Dwight Waldo, James Carroll, Terry Cooper, Jameson Doig, H. George Frederickson, Michael Harmon, Adam Herbert, Henry Lambright ve Frank Marini gibi 30 kişi katılmıştır). 1980'li

yıllardan katılacak kişiler için Amerika'daki kamu yönetimi programlarında dekan ve yönetici konumunda olanlardan yardım istenilmiş ve ilk konferansa katılanlardan da tavsiyeler alınmıştır. Yapılan çalışmalar sonucunda kamu yönetimi ve kamu politikası alanlarında 220 lisansüstü programa davet posterleri ve ön yazı gönderilmiş ve tüm bunların sonunda da 1980'li yıllardan Mary Timney Bailey, Dael McCool, Bidhya Bowornwathana, Willa Bruce, John Burke, Patricia Keehley, Peter May, Rosemary O'Leary, Jay D. White, C. Kurt Zorn gibi 36 kişi katılmıştır. Minnowbrook II Konferansı'nın finansörlüğünü ise Syracuse Üniversitesi, Kansas Üniversitesi ve Akron Üniversitesi üstlenmiştir (Frederickson, 1989, s. 98-99).

Orijinal olarak adlandırılan Minnowbrook I Konferansı'ndan yirmi yıl sonra 1960'lı yılların perspektiflerini yeniden gözden geçirmek, aradan geçen yıllardaki gelişmeleri ve kamu yönetimine ilişkin değerlendirmeleri ele almak için 1988 yılında başka bir grup aynı yerde toplanmıştır. Minnowbrook II Konferansı'na, alanından 68 akademisyen ve uygulayıcı bir araya gelmiştir. Toplam 68 katılımcıdan 32'si 1960'lı yılların etkisinde yetişen, 36'sı ise 1980'li yıllardan gelen ve kamu yönetimi, tarih, psikoloji, sosyoloji, siyaset bilimi, antropoloji, ekonomi gibi temaların yer aldığı Minnowbrook II Konferansı birinciye göre daha sıradan ancak katılımcıların çeşitliliği açısından daha dikkat çekici olmuştur. Minnowbrook I Konferansı fırtınalı zamanları yansıtıyordu. Konferans farkındalık oluşturmuş ancak aşırıya kaçmakla da suçlanmıştır. 1960'lı yıllarda yaşanan sorunlar ve halkın buna tepkisi sonraki yıllarda hükümete geri adım attırmıştı. 1970 ve 1980'li yıllarda ise "Minnows" tarafından tercih edilen yönde değil ancak istikrarlı bir şekilde ilerleme gerçekleşmekteydi. Özellikle Yeni Sağ düşüncesi ekonomik alanda etkili olmaya başlamıştı (O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 6; Frederickson, 1989, s. 95-96).

Bhattacharya, Minnowbrook II Konferansı'nda işlenen temaların bazılarının birinci konferansın mirası bazılarının ise ikinci konferansın kendine özgü kimliğini yansıttığını ifade eder ve işlenen temaları aşağıdaki şekilde ele alır (Bhattacharya, 2013). 1968'den miras kalan temalar şu şekildedir:

- İlk konferansta baskın olarak ele alınan sosyal eşitlik ile ilgili endişenin 1988'de de ele alınması,
- Etik, hesap verebilirlik ve liderlik ile birlikte demokratik değerler ve kamu yönetiminin merkeziliği 1988'de özel olarak değerlendirilmesi,
- Alanı öğrenmeye ilişkin epistemolojik sorulara özel önem verilerek normatif ve davranışsal bakış açıları arasındaki daha önceki tartışmaların sürekliliği,
- Genelciler ve uzmanlar ile ortaya çıkan cinsiyet boyutu dâhil olmak üzere sosyal çeşitliliğe bir yanıt olarak işgücünün heterojen doğası ve aralarında ücretsiz değişim ihtiyacının kabulü,
- Özelleştirmelerin doğal karşılanması ve kamu görevlilerinin artık temsilcilerden çok koruyucular olarak görülmesi gibi durumlarla birlikte hükümete olan bakış açısının değişmesi.

II. Konferansın kendine özgü temaları ise şöyledir:

- İkinci konferans, radikal olmaya çalışmadan vizyonlarını yakın geleceğe yerleştirdi. Kamu yönetimi ortamının çok karmaşık ve sorunların büyük oranlarda olduğu inceliğinin zımnen kabulü vardı. Bu nedenle, anlamlı bir uzun vadeli vizyon ne makul ne de uygulanabilir.
- Kamu yönetimi alanındaki bilim adamları, diğer disipline borçlu olduklarının farkında olmakla birlikte, güçlü bir entelektüel anlayış sergilediler. Konferanstaki genel hava, disiplin kimliğini kaybetmemekti.
- Özelleştirme zımnen kabul edilse bile, iş dünyasına karşı güçlü olumsuz bir tavır vardı. II. Konferansın dünya görüşü, kapitalizm ve demokrasi arasındaki, "kırılmış bir demokrasi içinde işleyen budanmış bir kapitalist ekonominin olağandışı bir biçimi" ile sonuçlanan tuhaf bir gerilim şeklindeydi.

- Kamu personeli uygulamalarını daha yakından incelenmek üzere gündeme geldi ve tartışmalarda, kamu yöneticilerinin mevcut çalışanları zamanında işe alma konusundaki yetersizliklerinden uzaklaşmak, en iyi çalışanları terfi ettirmek ve yüksek verimliliği güçlendirmek için yenilikçi personel uygulamalarına duyulan ihtiyacın altı çizildi.
- Teknoloji politikasıyla ilgili olarak, katılımcılar genel olarak teknolojik konularla ilgilenmek konusunda isteksizdi. "Teknoloji, övülmekten çok kusurluydu" ve teknolojiyi kamu politikasını geliştirmek için gerekli bir araç olarak putlaştırma konusunda genel bir isteksizlik vardı.
- Hükümetin ne yapması gerektiğine dair ayrıntılardan kaçınıldı. Politika gündemleri üzerinde kontrol uygulayan yöneticilerin kaçınılmazlığına ilişkin tartışmaların ortasında bile, siyaset-yönetim dikotomisi canlı ve iyi görünüyordu.

İkinci konferanstaki bazı katılımcılara göre genel olarak Minnowbrook I ve Minnowbrook II Konferansları arasındaki benzerlik ve farklılıklar şöyle sıralanabilir (Frederickson, 1989, s. 99-10; O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 6-7):

- Birinci konferansa sadece bir kadın katılımcı dâhil olurken, ikinci konferansa on dört kadın katılım sağlamıştır. Kadın katılımcı sayısının artırılması ile kadın temsil oranı kısmen gerçekleşmiştir.
- Azınlıklar, 1968'de 1988'den daha fazla temsil edilmiş ve bunun nedeni olarak da azınlıkların sonraki dönemde kamu yönetimine daha az ilgi duydukları ihtimali üzerinde durulmuştur.
- Minnowbrook I katılımcılarının neredeyse tamamı otuzlu yaşlardayken, Minnowbrook II katılımcılarının çoğu kırk ve ellili yaşlarda olup başka mesleklerde çalıştıktan sonra kamu yönetimine giriş yapmış ve bunların çoğu yüksek lisans ve doktoralarını sürekli eğitimin bir parçası olarak görmüşlerdir. Bu durum sürekli eğitimin yaygınlaşmasıyla kamu yönetiminin, ikinci bir kariyer yapmak isteyen insanlara cazip geldiğini göstermiştir.
- İlk konferansta neredeyse tüm katılımcılar siyaset bilimi eğitimi almışlardı ve ikinci konferanstaki 1960'lar grubu bunlar tarafından temsil edilmiştir. 1980'li grup ise politika analizi ve politika çalışmaları, ekonomi, planlama, şehir çalışmaları ve hukuk vb. alanlarda eğitim almış kişilerden oluşmuştur. 1960'lı yıllarda sadece birkaç üniversitede kamu politikası ve yönetimi alanında doktora programları bulunuyorken, 1980'li yıllarda birçok üniversitede bu alanlarda doktora programları açılmış ve bu sebeple 1980'li grubun birçoğunun kamu yönetimi alanında doktora bulunmaktaydı.
- İki konferansın havası, tonu ve hissi birbirinden farklı olmuştur. 1968 Konferansı çatışmacı, çekişmeli ve devrimci iken; 1988 Konferansı daha sivil ve pratik olmuştur. Her iki konferansta teorik olarak gerçekleşmiş ancak 1968 Konferansı, diyalog açısından kesinlikle anti-davranışçı bir tutum sergilerken, 1988 Konferansı davranış biliminin kamu yönetimine katkılarına daha açık olmuştur.
- Her iki konferansta da önceden hazırlanan bildiriler dağıtılıp okunmuş, onlara cevaplar hazırlanmış ve her ikisinde de bildirilerin sunulmamasına karar verilmiştir.
- 1988 Konferansı özellikle etik, sosyal eşitlik, insan ilişkileri, kamu yönetimi ve demokrasiyi uzlaştırma, alan ile ilgili kaygıları taşıma gibi 1968 Konferansın temalarını ele almış olmasına rağmen liderlik, teknoloji, politika, ekonomi, yasal ve anayasal perspektifler 1968'deki gibi belirgin veya öne çıkmamıştır.
- İlk konferanstan farklı olarak ikinci konferansın katılımcıları; bir şeyleri sonuçlandırmak, özetlemek, bütünleştirmek ve karşılaştırmak için bilinçli bir çaba sarf etmişlerdir.

George Frederickson, Konferansın düzenlenme şeklini kısaca şöyle açıklar: Konferansa katılanlar için pazar günü bir gezi düzenlendi. Pazartesi günü önceden genel kurulda bildiriler dağıtıldı ve bunlara verilen cevaplar ele alındı. Sonra incelenmesi kabul edilenler tartışıldı. Pazartesi günü öğleden sonra ve salı günü; katılımcıların bürokrasi ve demokrasi, organizasyon teorisi, liderlik ve etik gibi konularda sekiz gruba ayrılması kararlaştırıldı. Bir gruptan diğer bir gruba geçmenin serbest olduğu grupların üye

sayısı dört ile yirmi arasında değişmekteydi. Çarşamba günü her grubun ortak bakış açıları olup olmadığını görmek ve farklılıkların grupları ayırt edip etmediğini öğrenmek amacıyla tüm katılımcılar 1960'lı ve 1980'li olmak üzere iki gruba ayrıldılar. Bu çalışmalar daha sonra rapor haline getirildi. Perşembe sabahı Waldo, Konferansı sonlandırırken yakın zamanda yapılan bir toplantıda bir kişinin kamu yönetimi hakkında söylediği “kamu yönetiminin öldüğü” ifadelerini hatırladı. O şiddetle bu sözlere karşı çıkarak şunları söyledi: “Kamu yönetimi uzun bir süre ortalıkta olacak, bu yüzden neşelen ve onunla devam et” (Frederickson, 1989, s. 99).

4.3. Minnowbrook III Konferansı

Akademik bir alan olarak kamu yönetimi 1990 ve 2000'li yılların başında önemli derecede gelişip büyümeye devam etmiştir. 2008 yılına gelindiğinde ise artık dünya çapında mesleki dernekler, dergiler, program ve konferanslar daha fazla alanı kapsamaya başlamıştır. Birçok lisans programı akredite edilmiş ve bu da kamu yönetimi ve alan için bir standardizasyon sağlamıştır. Ayrıca birçok alt alan da kurulmuştur. Yaşanan olumlu gelişmelere rağmen akademik kadro ve terfi işlemleri 1968'den daha katı hale gelmiştir. Bu ve benzeri bağlamsal faktörler Minnowbrook III temalarında kendini göstermiştir. Üçüncü konferans, birinciden daha az keskin, ikinciden daha kapsamlı olmuştur. Diğer taraftan Minnowbrook III Konferansına hâkim olan ortam ikinciden ziyade birinciyle benzerlik göstermiştir. George W. Bush'un tartışmalı başkanlığı, terörizm, 11 Eylül saldırıları, Irak ve Afganistan savaşları, Katrina Kasırgası, internetin etkisi ve şiddetli ekonomik durgunluk gibi durumlar ilk konferansı andırmıştır. Siyasi hava ise giderek teknokratik, performans odaklı ve sonuçlara göre yönetmeye doğru giden bürokratik değişikliklere ivme kazandırmıştır. Bunlardan gündemi en fazla meşgul edeni ise Demokrat Parti'nin başkanlık için Afrika kökenli Barack Obama'yı aday göstermesi olmuştur (O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 8-9). Minnowbrook III Konferansı genel olarak kamu yönetiminin geleceği, kamu işletmeciliği ve kamu hizmetine konularına odaklanmıştır (Bhattacharya, 2013).

Rosemary O'Leary öncülüğünde 3-7 Eylül 2008 tarihinde düzenlenen Minnowbrook III Konferansı iki aşamada gerçekleşmiştir. İlk Minnowbrook I sahasına ait ön çalışmayı kapsayıp, yalnızca sekiz yıl veya daha kısa bir süre önce doktora programlarına giren akademisyenlere ayrılmış. Bu ön konferansta katılımcıların daha önceden hazırladıkları üç-beş sayfadan oluşan bildirimler sunulup yapılan eleştiriler ele alınmıştır. İlk aşamada akademisyen-pratisyen ilişkileri; demokratik performans yönetimi; finansal yönetim; küreselleşme/karşılaştırmalı bakış açıları; bilgi teknolojisi ve yönetimi; hukuk, siyaset ve kamu yönetimi işletmeciliği; liderlik; yöntemler/disiplinler arası; ağlar; performans ölçümü, kamu yönetimi değerleri ve teorisi; sosyal eşitlik ve adalet; şeffaflık ve hesap verebilirlik tartışılmıştır (Bhattacharya, 2013; Gazley & Slyke, 2011, s. i7; O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 8).

Eleştiri ve tartışmalardan sonra ikinci aşamada sunulmak üzere ortak bir bildiri hazırlanmıştır. Frederickson, Lambright ve O'Leary müdahale etmeden sessizce bu çalışmayı gözlemlemişlerdir. Lake Placid'de düzenlenen bu ikinci aşamada doğrudan yeni akademisyenlerin etkinliği takip edilip, her yaştan ve deneyimden akademisyen ve pratisyenlerden oluşmuştur. Bu grup Minnowbrook I ve Minnowbrook II'den en az 30 kişiyi barındırmıştır (Gazley & Slyke, 2011, s. i7; O'Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 8).

Minnowbrook III Konferansı'nın ilk çıktısı, yeni akademisyen katılımcılar tarafından yazılan ve ön konferans çalıştayında sunulan “alanın” elli altı eleştirisini içermektedir. Bunlardan bazıları şöyledir: İlgili kalmanın zorluğu, kamu yönetimi ve siyasi kamu yöneticisi, Asya'da kamu yönetimi öğretiminin zorluğu, küresel bir kamu yönetimi var mıdır? Kamu yönetimi, ekonomi tarafından haddelendi ve uyuşturuldu mu? Bu sunumdan sonra yeni akademisyenler arasından bir gruba 2018 yılında kamu yönetiminin “geleceğini tasavvur” etmeleri istendi. Bu sunum geleceğin öğretim şekli, yaratıcılık fırsatları, yeni teknolojilerin kullanımı, katılım yoluyla öğrenme ve ihtiyaç duyulan beceri ve yeterliliklere sahip öğrenciler yetiştirmeyi içermiştir. İlk aşamada müfredat, terfi ve görev süresi,

yayınlama gibi kamu yönetimi geleceğini engelleyen faktörler ele alınıp bunların aşılması taahhüt edilmiştir. Ön konferansın diğer çıktıları arasında iki yeni akademisyen Beth Gazley ve David Van Slyke tarafından editörlüğü yapılan *“Journal of Public Administration Research and Theory”* dergisinin özel sayısı yer almış ve bu sayıda, alana yönelik birçok yazarın eleştirisi, bir wiki sayfası, bir wiki kitabı, bir Facebook sitesi, konferans panelleri ve ortak çalışmalara yer verilmiştir. *“Public Productivity and Management Review”* dergisi bazı yeni akademisyenlerin eleştirilerini yayınlarken, *“Administrative Theory and Praxis,”* Minnowbrook Konferansıyla ilgili makaleleri içeren iki özel sayı çıkarmıştır (O’Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 9-12).

Minnowbrook III Konferansı’nın ikinci aşaması daha geleneksel bir formatta gerçekleşmiştir. Bu aşamada 13 ülkeden 200 kişi katılmış, yaklaşık 300 teklif veya öneriden 80 tanesi kabul edilerek akademik-pratisyen ilişkileri; demokratik performans yönetimi (management); finansal yönetim (management); küreselleşme ve karşılaştırmalı bakış açıları; bilgi teknolojisi ve yönetimi (management); hukuk, siyaset ve kamu yönetimi; liderlik; araştırma yöntemleri ve disiplinler arası araştırma; ağlar; kamu yönetimi değerleri ve teorisi; sosyal eşitlik ve adalet; şeffaflık ve hesap verebilirlik olmak üzere 12 konuda resmi bildiri ele alınmıştır. Bu konularla beraber kamu yönetiminin 1968’den 2008’e kadarki dönemdeki farklılıkları nelerdir? 2008’de kamu yönetimi nedir? 30 yıllık geçmişe sahip olan piyasa odaklı *“Yeni Kamu İşletmeciliği”* hakkında teorik ve ampirik sonuçlar çıkarabilir miyiz? Birçok disiplinden akademisyenlerin kamu yönetimine akını göz önüne alındığında, kamu yönetimi temel bir teori geliştirmeye daha yakın mı yoksa uzak mı? gibi birçok soruya yanıt aranmıştır. Ayrıca katılımcılar 1970’lerden beri dünyanın dört bir yanından politikacıların “büyük hükümete” karşı kampanyalar yürüttüğünü onaylamışlar. 2008’de varılan sonuç büyük hükümetin sadece gözden düşmesi değil, aynı zamanda “etkili hükümetin” mağlup edildiği duygusu olmuştur. Konferansta katılımcılar 21.yy’da hükümetin kapasitesi ve yeri konularını ele alınmış ve kamu sorunları ile hükümetin bunları ele alıp çözme kapasitesi ve kabiliyeti arasında bir boşluk olduğu sonucuna varılmıştır (Bhattacharya, 2013; O’Leary, Slyke, & Kim, 2010, s. 12-13; Pfeffer, 2009; Bryer, 2009, s. 102).

4.4. 50. Yılında Minnowbrook

Minnowbrook Konferanslarına ev sahipliği yapan Syracuse Üniversitesi’nden Maxwell Okulu, 2018 yılında Minnowbrook I Konferansı’nın 50. yıldönümünü kutlamak için bir dizi etkinlik şeklinde gerçekleşen bir konferans düzenlemiştir. Konferansın kutlamadan ziyade eleştirel düşünme, kapsamlı analiz ve müzakereci diyalog yoluyla kamu yönetimi biliminin geliştirilmesi geleneğini sürdürme amacıyla olduğu ifade edilmektedir (Carboni & Nabatchi, 2018).

Organizatörler, geçmişte Waldo’nun kamu yönetiminin mevcut sorunlara cevap verip vermediğini sorguladığı gibi şimdi de sorgulanması gerektiğini belirtip, içinde bulunduğumuz zamanda kamu yönetimi durumunun tartışılmasına karar verilerek farklı ırktan, uygulayıcı ve akademisyeni barındıran hemen hemen eşit sayıda erkek ve kadından oluşan 44 kişiyi bir araya getirmiştir. Katılımcılara konferans öncesi iki ile üç sayfalık bildiriler yazmaları istenmiştir (Carboni & Nabatchi, 2019a). Daha sonra konferansta katılımcılar yedi küçük gruba ayrılarak “kamu yönetiminin alakalık durumu”; “analitik çerçeveler: mikro, orta ve makro seviyede araştırma”; “Amerikan merkeziliğinin üstesinden gelme”; “bütünleştirici kamu yönetimi”; “otomasyon ve yapay zekâ”; “demokrasi, kamu yönetimi ve kamu değeri” ve kamu yönetiminde sosyal eşitlik” temaları işlenmiştir (Carboni, & Nabatchi, 2019b).

5. Yeni Kamu Yönetimi (New Public Administration)

Türkçe literatürde “administration” ve “management” kavramlarının “yönetim” anlamında kullanılmalarından dolayı yabancı kaynaklarda geçen “New Public Management” (Yeni Kamu

İşletmeciliği), “New Public Administration” (Yeni Kamu Yönetimi) ile karıştırılmıştır. Bunun sonucu olarak Türkçe literatürde yer alan “Yeni Kamu Yönetimi” ile ilgili çalışmaların çoğu “Yeni Kamu İşletmeciliği” ile ilgilidir. Bu anlam karmaşıklığını gidermek adına Yeni Kamu İşletmeciliği’ne (YKİ) kısaca değinilecektir.

New Public Management anlayışı, “Yeni Kamu İşletmeciliği” ve “piyasaya dayalı kamu yönetimi” gibi kavramlarla ifade edilmektedir. Bu anlayışa göre işletme kavramı yönetimden daha kapsamlı ve üstündür. İşletme yönetiminin tekniklerinin kullanılması durumunda kamu da oluşan verimsizlik ve hantallaşma gibi sorunlar ortadan kalkacaktır. Kısaca YKİ, kamu yönetiminde işletme tekniklerinin kullanılmasını, vatandaşların müşteri olarak görülmelerini ve yöneticilere daha fazla inisiyatif kullanma yetkisinin verilmesi gibi özel sektör kurallarının uygulanmasını ifade eder. YKİ’nin, önemli öncülerinden C. Hood’a, göre yaklaşımın temel özellikleri şöyledir:

- Kamu yöneticilerine geniş yönetme yetkilerinin verilmesi,
- Performans ölçümünün esas alınması,
- Sonuç odaklı olması,
- Kaynak kullanımında disiplin ve tutumluluğa önem verilmesi,
- Kamuda rekabetin artırılması,
- Büyük yapıli organizasyonların, yeni uygun yapılara dönüştürülmesi (Hood, 1991).

5.1. Yeni Kamu Yönetiminin Tanımlanması

Minnowbrook Konferansları’nın düzenlenmesini sağlayan hareket, Yeni Kamu Yönetimi Hareketi (YKYH) olarak bilinmekte ve bu konferanslar ile öncülerinin çalışmaları sonrası gelişen yaklaşım ise Yeni Kamu Yönetimi (YKY) olarak adlandırılmaktadır. KYK, devlet kurumlarının bürokratik yöntemlerini geliştirmek için kullanılan teorik bir terimdir. Kamu politikalarını uygulayarak halka çeşitli idari hizmetler sunmayı amaçlar. Eylem planları, demokratik vatandaşlık, kamu yararı, kamu politikası ve ülke vatandaşlarına yönelik hizmetler gibi konuları içermektedir. Yeni Kamu Yönetimi, idari kararlarda halkın ortak sesi olabilecek bir yapı oluşturma eğilimindedir (Chakrabarty, 2012, s.108). KYK, mevcut klasik yönetimin eksikliklerine karşı çıkmakla birlikte, işletmecilik teknikleri olmadan da kamu yönetiminin etkili, verimli, ekonomik ve adaletli hizmet sunulabileceğini savunmaktadır.

YKYH ve dolayısıyla KYK, klasik yönetimin mevcut sorunlara cevap verememesi ve işletme yönetiminin kamu üzerinde etkili olması gerektiği tartışmalarının yapıldığı dönemde bu argümanlara karşı olarak ortaya çıkmıştır. KYK, özellikle geleneksel yönetimin anti-pozitivist, anti-teknik ve anti-hiyerarşik özelliklerine karşı çıkar. Dolayısıyla tersi durumun KYK’nin temel özelliklerinden olduğu söylenebilir. Bu ilkeler şöyle açıklanabilir (Laxmikanth, 2011):

Anti-pozitivist olması, KYK’nin, kamu yönetimi tanımını değerden bağımsız olarak kabul etmediği ve kamu yönetimini daha esnek, dinamik ve kamu politikasına uygun bir şekilde tanımladığı anlamına gelir.

Anti-teknik olması, KYK’nin kamu yönetiminin teknik ve yapısal analizini reddettiği ve kamu yönetimi çalışmasında insan yönünün uygulanması için çaba sarf ettiğini ifade eder.

Anti-hiyerarşik olması, KYK’nin bürokrasiyi esnek ve daha işlevsel hale getirmek istediği ve bu nedenle kamu yönetiminin katı hiyerarşik yapısının ortadan kaldırılması gerektiği belirtilmektedir.

5.2. Yeni Kamu Yönetimi’nin Özellikleri

Yapılan çalışmalarda Yeni Kamu Yönetiminin bazı özellikleri şöyle sıralanmıştır:

- Açıklayıcı olmaktan çok kuralcıdır.
- Değer temelli bir kavramdır. Kamu yönetiminde değer kaçınılmazdır.

- Daha çok gerçekliği değiştirmeye yöneliktir.
- YKY, daha esnek ve dinamiktir.
- Çalışma yaşamının kalitesini artıracak politikaları etkilemeye daha hazır ve bu politikaları uygulamaya daha yetkindir.
- Vatandaş odaklıdır.
- Halkın kamu yönetimi ile ilgili karar alma süreçlerine katılımını amaçlar (Biswas, 2020).

5.3. Yeni Kamu Yönetimi'nin İlkeleri

Literatürde YKY'nin alaka/ilgililik düzeyi, değerler, değişim, sosyal eşitlik ve müşteri (vatandaş) odaklı olduğu belirtilmektedir. Bu ilkeler kısaca şöyledir (Biswas, 2020; Laxmikanth, 2011):

• Alaka Düzeyi

Geleneksel kamu yönetimi, organizasyonel verimliliği artırmayı ve maliyetin azaltılmasını hedeflemenin yanında personelin becerilerinin nasıl geliştirileceğine vurgu yapar. YKY, çağdaş sorunları vurgulamayı ve belirli bir siyasi ortamda idari kararların nasıl alındığını tartışmayı da amaçlamaktadır. Ayrıca bu yeni hareket, çeşitli üniversitelerde kamu yönetimi müfredatının büyük bir revizyon geçirmesi gerektiğini belirtip, kamu yönetiminin modern kamu yaşamındaki uygunluğunu vurgulamaktadır.

• Değerler

YKY, geleneksel kamu yönetimindeki değer tarafsızlığını açık bir şekilde reddetmektedir. Kamu yönetimi söz konusu olduğunda, değer tarafsızlığı gerçekçi değildir ve kamu yönetiminin toplumun köylü veya normal vatandaşlarına karşı sorumluluğunun tartışılması gerektiğine inanmaktadır. Yeni yönetim, idari kararlarla oluşturulan değerlerin kamu yönetimi tarafından açıkça kabul edilmesi gerektiğini belirtip, önceki yönetimlerden fazla insan yanlısı, daha doğrudan odaklı, kurumsaldan daha müşteri (vatandaş) yanlısı, tarafsızlıktan ziyade politikaya daha sadık olduğunu savunmaktadır.

• Sosyal Eşitlik

Kamu yönetiminin amaçlarından biri toplumda eşitliği sağlamaktır. Kamu politikası oluştururken, kamu politikaları uygulanırken, ilgili kurumlar yönetilirken veya hizmetler sunulurken eşitlik, adalet ve hakkaniyete uygun bir şekilde yapılmalıdır. YKY'ye göre kamu yönetiminin temel amacı halkın ekonomik, sosyal ve psikolojik acılarını hafifletmektir.

• Değişim

Kamu yöneticileri toplumdaki sosyal değişimden sorumludurlar. Yeni yönetimi, sosyal entegrasyonun bir değişime ihtiyacı olduğunu, durgunluğa ve etkili güçlere karşı mücadele etmek gerektiğini savunmaktadır. YKY, idari işlerin yapıma şeklinin nasıl değiştirileceğine ve devlet kurumlarındaki bürokratik eğilimlerin nasıl azaltılacağına odaklanmaktadır. Bunun için kurumsallaşma ve bürokrasi ile nasıl mücadele edileceğinin yollarını aramaktadır.

• Müşteri Odaklılık

Burada müşteri kavramıyla vatandaşa atıfta bulunmaktadır. YKY'nin temel amacı vatandaşlara tatmin edici hizmetler sunmaktır. Vatandaşlar, müşteri olarak görülemezler. Özel sektörde arz ve talep söz konusudur. Ama kamuda talep olmadan veya herhangi bir ücret ödmeden de bazı hizmetlerin sunulması gerekmektedir.

6. Değerlendirme ve Sonuç

Minnowbrook I Konferansı, Amerikan'ın çalkantılı dönemlerine denk gelmiş ve yaşanan durumlara bir meydan okumuştur. Bu meydan okuma büyük bir etki meydana getirmiştir. İlk konferans Amerikan'ın sorunlarına çözümler üretmek amacıyla düzenlendiğinden dışarıya kapalı bir şekilde gerçekleşmiştir. Bu konuda pek eleştirilmese de sadece bir kadının konferansa katılması ve katılımcıların neredeyse hepsinin beyazlardan oluşması cinsiyet eşitsizliği ve ırkçılık bağlamında eleştirilmiştir. Ayrıca katılanların hepsi gençlerden oluşuyordu. Yaşlılar davet edilmemişti (Farmbry, 2009). Bazı araştırmacılara göre ise Minnowbrook I Konferansı'nın en büyük eksikliği yeni ekonomi literatürünün özellikle Anthony Downs, James Buchanan ve Gordon Tullock'un temsil ettiği "Yeni Kamu Tercihi" anlayışını dikkate almamaları olmuştur. Çünkü bunların düşünceleri ve bu yaklaşım kısa süre sonra siyaset ve akademi camiasını önemli derecede etkileyecekti (O'Leary, Slyke, & Kim, 2010).

Minnowbrook II Konferansı ilkinde göre daha sakin ve sessiz bir zamanda gerçekleşmiştir. Bu dönemde siyasal ve akademik hayat Minnowbrook Konferansına katılanların istediği gibi olmasa da istikrarlı bir şekilde devam etmiştir. İkinci konferansa daha fazla kadının katılması sağlanarak cinsiyet bakımından eşitlik sağlanılmaya çalışılmıştır. Ayrıca ilk konferansa katılanlar da davet edildiğinden hem yaşlılar hem de gençlerden oluşan bir konferans olmuştur. Ancak Minnowbrook II Konferansı da birincisi gibi Amerika ile sınırlı kalmış, Amerika dışından İsrail'den Ira Sharkansky ve Tayland'dan Bidhya Bowornwathana olmak üzere sadece iki kişi konferansa katılmışlar (Frederickson, 1989). 1988'de gerçekleşen konferansa azınlıkların katılımı sağlanmamış ve ırk eşitliği derinlemesine incelenmemiştir. Bailey'in vurguladığı gibi, "1968'deki ilk konferansın katılımcılarından çoğu konferanstan sonra kendi akademik dünyasına çekildiler ve şekillendirmek istedikleri dünyadan neredeyse hiç etkilenmeden kariyerlerini sürdürdüler." Çeşitlilik açısından da "azınlıklara ulaşmadılar, onları işe alma, onlara akıl hocalığı yapma ya da başka bir şekilde sahada önemli sayıda bulunmalarını sağlamadılar" (Bailey, 1989).

11 Eylül saldırıları, 2008 Ekonomik krizi, Amerikan'ın ilk seçilecek olan başkan adayının siyahi olması gibi durumlar açısından Minnowbrook III Konferansı, ilk konferansın çalkantılı dönemlerine benzetilmiştir. Ancak azınlıkların katılımı, daha fazla kadın katılımcı, Amerika dışında birçok ülkeden katılımın sağlanması ilk iki konferanstan daha çeşitli olduğunu göstermektedir. Yapılan eleştirilere göre Minnowbrook III, büyük ölçüde kendi benzer gündemlerine sahip olan ve bu gündemleri devam ettirmeye çalışanlar arasında yapılmıştır. Akademiye yeni giriş yapanlar kadrolu olana kadar meydan okumaktan çekinmektedirler. Bundan dolayı gençlerin katıldığı ön konferansta ciddi eleştiriler gerçekleşmemiştir. Böylece konferansta büyük sorunlar, hükümetin yönetme kapasitesi ve idari devlet ve onun reformu sürdürmemesine dair tartışmalar yapılmamıştır (Peffer, 2009).

Minnowbrook I Konferansı ile ortaya çıkan "Yeni Kamu Yönetimi Hareketi" ve "yönetimi" aynı dönemlerde ortaya çıkan "Yeni Kamu İşletmeciliği"ne göre fazla ilgi görmemiş ve birçok eleştiriye maruz kalmıştır. Bu yeni yaklaşım genellikle alanda paradigma değişimi veya paradigma devrimi" yanılısamasının yayılmasından sorumlu tutulmaktadır. Eleştirilere göre YKY'nin bir paradigma değişimine katkıda bulunmak yerine, statükoyu güçlendirmeye yönelik kesin bir siyasi niyetle "entelektüel kafa karışıklığını, eleştirel felsefi ve metodolojik konuların karartılmasını ve disiplinsiz sıradanlığın sahada kurumsallaştırılmasını teşvik ettiği" yönündedir. Ayrıca, YKY felsefi amatörlük, metodolojik titizlik ve özeleştirici eksikliği nedeniyle de saldırıya uğramıştır (Dunn ve Fozouni 1976).

Yeni Kamu Yönetimi, her ne kadar devlet yönetimlerinde fazla uygulama alanı bulmasa da kamu yönetimine yeni bir bakış açısı kazandırmış ve "Yeni Kamu Hizmeti" gibi yaklaşımların ortaya çıkmasını sağlamıştır. Ayrıca Yeni Kamu İşletmeciliğinin fazla rağbet göstermenin temel sebeplerinden birisi Dünya Bankası, IMF gibi küresel mekanizmaların kalkınmak ve gelişmek isteyen ülkelere yardım ve kredi sağlarken onlara bu anlayışı uygulanmalarını şart koşmaları olmuştur.

2018 yılında Minnowbrook Konferansı'nın 50. yılı münasebetiyle küçük çaplı bir konferans düzenlenmiştir. Maxwell Okulu tarafından organize edilen konferansa çoğunlukla Amerika'dan katılım sağlanmıştır. Önceki konferanslarda tartışılan konuların yanı sıra "yapay zekâ" gibi konulara da değinilmiştir. 2028 yılında Minnowbrook IV Konferansı gerçekleşecektir. Konferansta muhtemel Üçüncü Dünya Savaşı, yapay zekâ, HIV/AIDS, iklim değişikliği, gıda krizi, transhumanizm, Covid-19 ve benzeri pandemiler, terörizm, dijital para, dijital ortamda kamu yönetimi gibi konuların ele alınması beklenmektedir.

Destek Beyanı

Bu çalışma yürütülürken herhangi bir finansal destek almamıştır.

Çıkar Beyanı

Bu çalışmada herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynaklar

- Bailey, M. T. (1989). Minnowbrook II: An End or a New Beginning? *Public Administration Review*, 224-225.
- Barton, R. (1980). The Road to Minnowbrook: Development of the New Public Administration in the United States. *International Journal of Public Administration*, 2(4), 447-475.
- Bowornwathana, B. (2020). Minnowbrook IV in 2028: From American Minnowbrook to Global Minnowbrook. *Public Administration Review*, 64-68.
- Bhattacharya, M. (2013). *New Horizons Of Public Administration*. Jawahar Publishers & Distributors.
- Biswas, Avijit. (2020). New Public Administration Meaning, 4 Landmarks and Principles. <https://schoolofpoliticalscience.com/new-public-administration/> Erişim tarihi 12.08. 2022
- Bryer, T. A. (2009). Minnowbrook III: What Was Missing? Procedural Justice and Backbone. *Administrative Theory & Praxis*, 31(1), 102-105.
- Carboni, J. L., & Nabatchi, T. (2018). <https://www.maxwell.syr.edu/minnowbrook/readings/>. Erişim tarihi: 20.03.2022
- Carboni, J. L., & Nabatchi, T. (2019a). Minnowbrook at 50: A Prelude. *Perspectives on Public Management and Governance*, 235-237.
- Carboni, J. L., & Nabatchi, T. (2019b). Maxwell School of Citizenship and Public Affairs at Syracuse University. https://www.businessofgovernment.org/sites/default/files/Assessing%20the%20Past%20and%20Future%20of%20Public%20Administration%20-%20Reflections%20from%20the%20Minnowbrook%20at%2050%20Conference_0.pdf Erişim Tarihi: 29. 03. 2022
- Chakrabarty, Bidyut. (2012). *Public Administration in a Globalizing World Theories and Practices*, Sage Publications Inc.
- Dunn, William N. and Bahman Fozouni. 1976. *Towards a Critical Administrative Theory*. Beverly Hills, London: SAGE Publications.
- Farmby, K. (2009). Legacies and Diversity: Postgathering Reflections on Minnowbrook III. *Administrative Theory & Praxis*, 112-115.
- Frederickson, H. George (1971) "Organization Theory and New Public Administration", in Frank Marini (Ed.), *Toward a New Public Administration- The Minnowbrook Perspective, Third Edition*, Chandler Press, Scranton, Philadelphia.
- Frederickson, H. George (1976) "The Lineage of the New Public Administration", *Administration and Society*, Volume 8, No 2, pp. 149-175.
- Frederickson, H. George. (1980). *New Public Administration*. University Alabama Press.
- Fredericson, H. G. (1989). Minnowbrook II. Changing Epochs of Public Administration. *Public Administration Review*, 49(2), 95-100.
- Frederickson, H. George (1997) *The Spirit of Public Administration*, The Jossey Bass Public Administration Series, San Francisco, California.
- Frederickson, H. George (1999) "The Repositioning of American Public Administration", *Political Science and Politics*, Volume 32, No 4, December, pp. 701-711.

- Gazley, B., & Slyke, D. V. (2011). The Energy of Minnowbrook III: Editors' Introduction. *Journal of Public Administration Research and Theory*, i7-i12.
- Hood, Christopher. 1991. 'A Public Management for All Seasons?' *Public Administration*, 69 (1).
- Honey, John. C. (1967). A report: Higher education for public service. *Public Administration Review*, 27(4), 294-321.
- Kaufman, Herbert (1969) "Administrative Decentralization and Political Power", *Public Administration Review*, Vol. 29, No: 1, January-February 1969, pp. 3-15.
- Laxmikanth, M. (2011). *Public Administration*. New Delhi: MacGraw Hill Publication.
- Marini, F. (1971). The Minnowbrook Perspective and the Future of Public Administration Education. F. Marini içinde, *Toward a New Public Administration: The Minnowbrook Perspective* (s. 346-367). Pennsylvania: Chandler Publishing Company.
- Marini, F. (1971). *Toward a New Public Administration: The Minnowbrook Perspective*. Pennsylvania: Chandler Publishing Company.
- Mosher, F. C. (1975). *American Public Administration: Past, Present, Future*. Alabama: University Alabama Press.
- O'Leary, R., Slyke, D., & Kim, S. (2010). *The Future Of Public Administration, Public Management and Public Service Around The World: The Minnowbrook Perspective*. Washinton: Georgetown University Press.
- Peffer, S. L. (2009). Minnowbrook III: Fear and (Not Enough) Loathing in Blue Mountain Lake. *Administrative Theory & Praxis*, 31(2), 252-254.
- Schick, A. (1975). The Trauma of Politics: Public Administration in the Sixties. F. C. Mosher içinde, *American Public Administration: Past, Present, Future*. Alabama: University Alabama Press.
- Waldo, Dwight (2006). *Comparative Public Administration: Prologue, Performance, Problems, and Promise, Comparative Public Administration: The Essential Readings*, Ed. Eric E. Otenyo, Nancy S. Lind, Research in Public Policy Analysis and Management Volume 15, Elsevier, The Netherlands: 129-170. Waldo, Dwight (2007).